

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci odsúdenej **M. K.** na neverejnom zasadnutí konanom 22. februára 2017 v Bratislave o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2016, sp. zn. 3 Ntc/27/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdenej **M. K.**
s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol žiadosť odsúdenej **M. K.** o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdená **M. K.**, t. č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zvyšok nepodmieňaného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave z 15. januára 2013, sp. zn. 3 Ntc 7/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2013, sp. zn. 3 Urto 1/2013, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu Viedeň z 28. augusta 2008, sp. zn. 113 S Hv 110/08m/86 v spojení s rozsudkom Vyššieho Krajského súdu Viedeň z 25. novembra 2008, sp. zn. 22 Bs 444/08t/104, ktorým bola **M. K.** uznaná vinnou zo zločinov krádeže podľa § 142 odsek 1 Trestného zákonníka a odsúdená za použitia § 28 odsek 1 Trestného zákonníka podľa § 142 odsek 1 Trestného zákonníka na trest

odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a taktiež podľa § 389 odsek 1 Trestného zákonníka na úhradu súdnych trov spojených s týmto konaním a podľa § 366 odsek 2, § 369 odsek 1 Trestného poriadku zviazaná pánovi W. B. uhradiť sumu vo výške 868,- Eur.

Podľa § 53 odsek 1 Trestného zákonníka v spojení s § 494a odsek 1 bod 4 Trestného poriadku bolo zrušené podmiennečné odloženie trestu k rozsudku Krajského súdu Viedeň, sp. zn. 114 Hv 193/02s/15 a udelené rozhodnutia spolkového prezidenta zo dňa 16. októbra 2006 k BMFJ 4.011.670/3-IV4/2006;

rozsudok Krajského súdu Viedeň z 10. apríla 2012, sp. zn. 83 Hv 30/12g v spojení s rozsudkom vyššieho Krajského súdu Viedeň z 5. júla 2012, sp. zn. 23 Bs 238/12m, ktorým bola M. K., nar. X., uznaná vinnou zo I. zločinu krádeže podľa § 142 odsek 1 Trestného zákonníka a II. priestupku zneužitia cudzích dokladov podľa § 231 odsek 1 Trestného zákonníka a odsúdená za použitia § 28 Trestného zákonníka, podľa § 142 odsek 1 Trestného zákonníka na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a taktiež podľa § 389 Trestného poriadku na úhradu súdnych trov spojených s týmto trestným konaním;

rozsudok Krajského súdu Viedeň z 26. novembra 2002, sp. zn. 114 Hv 193/02s/15, ktorým bola M. K., nar. X., uznaná vinnou zo spáchania zločinu profesionálnej krádeže podľa § 127, § 130, I. veta, I. prípad trestného zákonníka za použitia § 43a odsek 3, § 28 odsek 1, § 29 Trestného zákonníka a odsúdená podľa I. vety § 130 Trestného zákonníka na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 43a odsek 3 Trestného zákonníka bola časť trestu, a to 6 mesiacov, po stanovení podmiennečnej skúšobnej doby v trvaní troch rokov, odložená a bolo nariadené na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona bola pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdená splnila síce formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď vykonala dve

tretiny uloženého trestu, ale nesplnila druhé dve podmienky, ktorými sú materiálne požiadavky spočívajúce v tom, že odsúdená svojim správaním vo výkone trestu má preukázať polepšenie a možno od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdená počas doby realizovaného trestu na území Slovenskej republiky bola síce disciplinárne odmenená 4-krát a disciplinárne potrestaná nebola, avšak vzhľadom na minulosť odsúdenej, krajský súd nezistil naplnenie všetkých zákonných podmienok umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti uzneseniu podala sťažnosť odsúdená M. K. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Z. C., ktorá sťažnosť aj písomne odôvodnila. V písomných dôvodoch sťažnosti obhajoba vytýka súdu prvého stupňa, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepreskúmateľné a neurčité, nespĺňa základné požiadavky ustanovenia § 176 ods. 2 Tr. por. Pokiaľ ide o materiálne podmienky požadované zákonodarcom v ustanovení 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., tieto boli splnené jednak hodnotením ústavu, kde je podrobne popísané, že správanie a vystupovanie odsúdenej je na požadovanej úrovni, pracuje, dosahuje veľmi dobré pracovné výsledky, vo voľnom čase sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj – čistiace a upratovacie práce, kde jej prístup k plneniu týchto povinností možno klasifikovať ako veľmi zodpovedný. Odsúdená je vo výkone trestu prvýkrát, má deti a vnúčatá, s rodinou udržiava kontakt. Poukázala na hodnotenie ústavu, kde sa konštatuje, že resocializačná prognóza rizika zlyhania je stredne priaznivá, teda nie nepriaznivá a ústav ju doporučuje podmiennečne prepustiť na slobodu s dohľadom. Má za to, že splnila všetky podmienky stanovené zákonom pre podmiennečné prepustenie a preto žiada, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol tak, že odsúdenú podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdenej M. K. zamietol. Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdenej sú splnené formálne podmienky (výkon dvoch tretín uloženého trestu) a sčasti materiálne podmienky podmiennečného prepustenia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním

preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmienenečného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou.

V danom prípade možno konštatovať, že odsúdená M. K. splnila iba formálne podmienky inštitútu podmienenečného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej o podmienenečné prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdenej, dostatočne zhodnotil jej doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, keď vyhodnotil nasvedčenie polepšenia udelením 4 disciplinárnych pochvál a žiadnych potrestaní. Krajský súd neopomenul poukázať na spáchané trestné činy, ktoré odsúdená v súčasnej dobe vykonáva s tým, že tieto nenasvedčujú na jednorazové vybočenie, práve naopak, tresty preukazujú opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti na území cudzieho štátu. Najvyšší súd dodáva, že podstatou tohto inštitútu je skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale **iba vo vhodných prípadoch**, teda iba u niektorých odsúdených. Podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po uplynutí doby požadovanej zákonom, teda **nenastáva automaticky**, ale po zhodnotení všetkých, právne relevantných skutočností. Len na doplnenie, aj podľa rakúskeho práva neexistuje nárok na podmienenečné prepustenie výlučne z dôvodu plynutia času. Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu a vyplýva to z odpisu registra trestov, že sťažovateľka páchala trestnú činnosť skôr ako v roku 2002, z toho trikrát na území Rakúskej republiky a jedenkrát na území Slovenskej republiky, išlo vždy o majetkovú trestnú činnosť. Teraz posudzované skutky boli spáchané na území Rakúska, ktoré mala odsúdená páchať okrem iného tak, že vo Viedni vo viacerých prípadoch, konkrétnym osobám násilím odňala cudzie hnutelné veci s úmyslom neoprávnene obohatiť seba alebo tretiu osobu ich privlastnením tak, že týmto osobám bez ich vedomia podala silnú dávku antidepresíva /omamných kvapiek/ sedatíva respektíve narkotika, ktoré im zamiešala do nápojov a následne im tieto nápoje podala, čím tieto osoby na krátky čas upadli

do bezvedomia a ona ich v tomto bezbrannom stave prehľadala a odňala im cenné predmety, konkrétne dňa 23. augusta 2007 so spolupáchateľkou a v ďalších troch prípadoch 14. apríla 2007, 23. apríla 2007 a 4. mája 2007 samostatným konaním.

Najvyšší súd, v zhode s názorom krajského súdu ustálil, že vzhľadom na opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti jednak hore uvedeným spôsobom a jednak vzhľadom na resocializačnú prognózu u odsúdenej, ktorá sa javí ako menej priaznivá, keď riziko sociálneho zlyhania je v strednom stupni, krajský súd nepochybil, keď žiadosť odsúdenej zamietol aj v tomto štádiu konania. Keďže nie sú splnené **základné zákonné** predpoklady pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a síce, že odsúdená nespĺňa podmienky pre podmienené prepustenie **jednoznačne**, nebolo možné akceptovať ani čestné vyhlásenie M. K. z 28. novembra 2016, že menovanú po prepustení zamestná ako predavačku textilu.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidel zákonný dôvod na prípadnú zmenu napadnutého uznesenia, rozhodnutie súdu prvého stupňa je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé a preto sťažnosť odsúdenej M. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 22. februára 2017

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová